

נחמדים. אנחנו נסלק משם את העסקנים הצנינים, צמאי הכבוד והשררה. אנחנו נמי סור את ניהול המדינה בידי אנשים טהורי לבב ונכייכפיים".

הצצה היא שהפוליטיקה אינה עוסקת למלאכה, היא עוסקת בנפילים צחורות. הפוליטיקה היא תמיד עסק די מזוכך. היא מושכת את שים תאווישררה, רודפיכבוד ומבקשיבצע. היא מעוררת יצרים אפילו אלה גם כליבם של אנשים טובים, הנכנסים לזירה הזאת.

אנשים אמיצים, המבקשים לתקן את העולם, משלימים עם עובדה זו. הם נכנסים למים העכורים בידעם כי עליהם להתמודד עם יצרים אלה, בליבם שלהם ובלב עמיתיהם.

אנשי "שינוי" לא היו מוכנים לכך, כאשר נסתבר להם כי מנהיגי ד"ר ש"ר, בכבוד ובצע, הם נאחזו בהנהגה ובחזקה.

כל זה גרם לכך שד"ר התפרקה במהירות-שיא של פחות משנתיים, בשעוריה מכוורת. (תנועת העולם הזה — כוח חדש, שנסיבות לידתה היו דומות, פעלה שש שנים לפני הפילוג המשמעותי הראשון.)

ה תופעה המוזרה ביותר בדרכה של "שינוי" היתה הכמיהה לגנרל כל-שהו, שיעמוד בראשה.

מה מקורה של כמיהה זו? אין ספק שהיא נבעה מחוסר-ביטחון עזי מ. ה"נחמדים" הרגישו שהם נחמדים מדי מכדי לעסוק ברצינות בפוליטיקה. הם גם חששו מלהתלכך, הפרופסורים חשים תמיד בנחיתות כלשהי מול פני איש המעש המהולל, הביצועיט המדופלם. הי איש שלא בילה את חייו בחבלת תיאורי יות ומילים, אלא הנהיג אוגדות, הקים בתי-חרושת, ניהל מיפעלים.

כאשר הופיעה לה הבמה חבורה שלמה של גנרלים, שניביתניקים, מפקדי-מישר, טרה, מנכ"ל חברות ממשלתיות ועוד — התמסרו לה הבחורים הטובים של "שינוי" בלא קרב, בנפש חפצה.

"שינוי" לא התאחדה עם ירון. היא התאבדה למען ירון. וברגע שנכנסה לבית-הקברות "שמעון ד"ר", היא התחרטה על המעשה.

עתה יצאו אנשי "שינוי" מן הקבר הפור ליטי, הם נושמים לרווחים, כמו ישוע מנצח, הם מקווים לקום לתחייה אחרי שהורדו מן הצלב.

ומה היה המעשה הראשון שלהם, לאחר מכן? הם חיפשו להם גנרל חדש, ביצועיט מדופי, גם כרי שיעמוד בראשם.

י פה שאנשי "שינוי" לא התיאשו אחרי נסיון זה, ומוכנים להמשיך לפי עול. אך מצער להיווכח כי הם נמנעים מלהסיק את המסקנות מניסיונם העצום, והולכים כעיוורים לקראת אכזבתם הבאה. מה הן המסקנות? נדמה שכמה מהם מת-בקשות כימט מצמזם:

- מי שרוצה לשנות, אינו יכול להת-עלם מן הבעייה העיקרית, שתקבע את גורל המדינה לחיים ולמוות — בעיות השלום, הכיבוש, הגבולות, הפלסטינים. מי שאינו מוכן לתת תשובה ברורה ואמיצה על שאלות אלה, פשוט אינו חשוב.

- יש להסיק בחיפוש אחר תרופות-פלא, ולהסתכן בחיפוש מיתרונות שאינם קלים, אינם פופולריים ואולי אף אינם "מכובדים". רופא המשלה את החולה ואת עצמו, לא ירפא את המחלה.

- הריצה אחרי גנרלים משרי משים אינה מובילה להצלחה. והנה, אך נפטרה התנועה מהגנרל ירון, וכבר היא אצה להתמסר ל-גנרל עמית.

מאיר עמית הוא אדם בעליזכויות, ובוודאי יש לו מעלות שונות, אך מה לו בתנועה זו? הוא זר לה מכל הבחינות. התנועה החדשה יכולה להיות חשובה, המדינה וקוקה מילפגה המסוגלת לנהל מאבק אופוזיציוני תקיף ועיקבי, להציג נכונות-שלום כנה ונוקבת, לחשוף את הר-מחלות האמיתיות של החברה הישראלית.

התנועה פואת יכולה לעמוד במרי-כז התלכדות, וינית, ליברלית וסוציאליט, ולהביא לשינוי של ממש, אחרי התמוטטות המישטר של הליכוד.

אך לשם כך עליה לוותר על העטיפה הצבעונית של הבית-שי, ולספק סוף-סוף את הסחורה האמיתית.

בפסטיבל הפופ בנואיבה וזכתה להצלחה גדולה.

אמנים מפורסמים כמו המתופף אארלה קמינסקי והסקסופוניסט מורטון קם דחו הצעות אחרות כדי להשתתף בערב היחיד של נורית גלרון. שאותו מארגן לה ביטני סקי, שהם בטוחים בהצלחתה. המנהל המר-סיקלי של הערב הוא רמי לוי, הפסנתרן של שלום חנוך, שגם הוא דחה הצעות אחרות כדי להופיע עם נורית. ואילו על הגיטרה בס מגן צעיר חדש ובלתי ידוע בשם אביאל סגל, תגליתו של דני סנדר-סון, שהשתחרר זה עתה משירותו הצבאי, ביטנסקי מפגן את הזמרת שלו, וכמו

זמרת גלרון
חתולה בשט זרדה

שעשה לנתנאלה לפניו זוכה גם נורית למירב תשומת-הלב. לבד מהאמנים המעריצים, מבטיח ביטנסקי גם מערכת קול מעולה שהובאה במיוחד מחו"ל. מזה חוד-שיים היא עובדת במרץ על ערב היחיד שלה, כולה גושמת ולא מאמינה, שיריה כימעט ובא ארי שושמעם ללא הרף ברדיו, בייחוד בתוכניותיהם של שדרנים צעירים המשרדים אל תוך הלילה. זה עתה סיימה השתתפות בשתי תוכניות טלוויזיה — אחת על שירי המשורר אברהם שלונסקי והי שגייה תוכנית על שירים יווניים. ותוכ-ניות נוספות בדרך.

בערב היחיד שלה תריסר שירים שבחרה בעצמה ועל פי טעמה האישי, ביניהם שירו של מרדכי זעירא, עמוק עמוק העצב ב-עיניים. לשר לא קשורה נורית במיוחד. אמה המנוחה, שנפטרה לפני כשנתיים, היתה חברה בלהקת הבריגדה, במילחמת העולם השנייה, יחד עם יוסי ירון וחנהליה מרון, והיתה המבצעת הראשונה של ה-שיר. וכך, בכל פעם שאני שרה אותו, אני מתייחדת עם זכרה של אמא שלי".

רק ג'ינס

כ וכתב העתיר אינה מתהדרת בבגדי דים מפוארים ובגינוני כוכבות. לבדי שה בג'ינס מהותיים, חביבים מעט ממידתה, נעולה בסנדלים תנ"כיים ובחולצת טי שחורה, היא מתייצבת לחורה. כשהיא מתבקשת להחליף בגדים היא נוברת ב-ארון הבגדים שבדירת החדר שלה. בצפון תל-אביב, ושולפת שימלה זרוקה, פשוט גיזרה, ומפטירה: "איני לי שמלות, רק ג'ינס".

כרגע היא עסוקה עד-מעל-לראש המ-תולתל בחורות לערב היחיד שלה. הדומה כי מה שקורה לה לפתע פתאום, בגיל עשרים ושבע, אחרי כל כך הרבה שנים בהן חייתה באלמוניות, ממלא אותה עד אפס מקום ואינו מתיר מקום לחיים פרי-טיים. ומה בכל זאת?

בדירת החדר שלה היא מתגוררת עם החתולה, זלדה, ושני הכלבים, זליג ופרי-ציג. היתה לה חתולה נוספת, אך זו פרחה מהקן המישפחתי. נורית התאבלה עליה ועתה היא מהררת בקול, שאולי יום אחד החתולה עוד תשוב.

את קירות דירת החדר מעטרות תמונות סוריאליסטיות. כשהיא נשאלת אם היא מצוירת, היא מספרת שהחבר שלה מצויר: "החבר-לשעבר, נפרדנו לפני שבועיים וחצי, אחרי שנתיים וחצי שהיינו ביחד". היא מסרבת לגלות את שם החבר או להוסיף דבר וחצי דבר על חייה הפרטיים, אפילו לא בשביל הקאריירה.

כדורגל

הנקמה המחוקה

אליעזר וקסמן, יושב-ראש מחלקת ה-כדורגל של מכבי תל-אביב, ישב בתא ה-כבוד שבאיצטדיון בלומפילד, כולו נפעם. זה עתה נשמעה שריקת הסיום של המיש-חק הבינלאומי, בו ניצחה קבוצתו את מחזיקת גביע אירופה למחזיקות גביע, אנדרלכט בריסל 1:2. לווקסמן היה זה יותר מאשר סתם ניצחון יוקרתי ביורה הבינלאומית, שכן, כימעט שנה המימה חי הי"ר המסור של מועדון הפאר בצל סויר-היתבוסה לאותה קבוצה בלגית 7:0.

או, לפני כשנה, היו אף עסקנים באגוד דת מכבי תל-אביב, שהאשימו את אלי-עזר וקסמן בתבוסה, אלה טענו, כי היתה זו טעות להעמיד, בעיצומם של מישחקי הליגה, את כדורגלני הקבוצה מול אחת הקבוצות המהוללות באירופה. וקסמן עבר ימים קשים. הוא טען פעמים אין ספור, כי התבוסה היא מיקרית והפער האיכותי שבין אנדרלכט ומכבי תל-אביב אינו פער של שבעה שיערים.

האמת היא שהתבוסה לאנדרלכט גרמה למשבר ממושך בקבוצת מכבי תל-אביב, שמנע אולי מהקבוצה מאבק על כתר האליפות בעונה שעברה, והרחיק אותה ממישחקי גביע המדינה בשלב מוקדם יח-סית. כדורגלני מכבי תל-אביב, שרובם

כדורגן שפינג
קהל הפסיד הצגה

בעלי עבר בינלאומי, התקשו לשכוח את אותו ערב קריד באיצטדיון בלומפילד, שבו ניקבו רובי רנסנבריק וחבריו שבע פעמים את שעריהם. "שיתנו לנו רק את ההזדמנות להוכיח להם שהתוצאה גם יכיר לה להיות אחרת", אמרו אבי כהן, מר-שיק שווייצר, ויקי פרץ, ירון עוז ויתר כוכבי מכבי.

"לאחר הקונצרט..." אותה תבוסה מחסירה לאנדרלכט, הורידה לשפל את ה-מוראל בקבוצת מכבי תל-אביב. אך לא הקבוצה המכבית יצאה נפסדת מאותו מיש-חק. אשר הרשקוביץ (26), בנו של יהודי-מן ידוע, עמד מאחרי הבאתה של הקבר-צה לישראל, והיה משוכנע, מלכתחילה, כי הקבוצה הבלגית תצליח למלא עד-אפסי-מקום את יציעי בלומפילד ולהביא לו ריווח כספי גדול. אלא שהקהל הישראלי, השבע ממישחקי "החופשה" של הקבר-צות מאירופה, לא בא בהמוניו, ובסיכומו של דבר הבלגים אומנם הרשימו ביכולתם ותפסו כותרות בעיתוני הספורט, אך מארי-גני המישחק יצאו בהפסד כספי.

נחמתו היחידה של הרשקוביץ היתה ב-כך, שמנהלי אנדרלכט בחיטו לשוב ול-שחק בישראל עבור עונה. "לאחר הקונ-צרט שלהם נגד מכבי, שהסתיים בשבעה שיערים ללא מענה, בפעם הבאה האיצטד-יון יתפוצץ מרוב אדם", אמר הרשקוביץ וביקש להרגיע את עצמו, כשמדי פעם הוא ממשך להתפעל בפני חבריו — רבים מהם שחקני כדורגל — על הישגי אנדרלכט במישחקי גביע אירופה ובלגייה הבלגית. לאחר שזכו כדורגלני אנדרלכט פעם נוספת בגביע האירופי, ב-3 במאי השנה,

היה כבר ברור לאמרגן הצעיר, כי יבוא את הקבוצה פעם נוספת לישראל, על-פי הבטחה שניתנה לו, והפעם תהיה זו הצי-לחה קופתית מסחררת. ואומנם, כאשר התי-ברר לראשי אנדרלכט, כי בליל 13 בי-פטמבר הם יהיו חופשיים ממישחקי ה-שלב הראשון בגביע אירופה, הם נתנו את האויקי לבואם לישראל.

"אימפריה, אימפריה!" אל רשימת כוכבי הקבוצה הבלגית הצטרף העונה גם מלך השערים של אירופה, רוד חילס, שי הופיע בשנים האחרונות במדי האלופה ההולנדית, קבוצת איאקס מאמסטרדם. הור-פעת הקבוצה בישראל הבטיחה רבות, לפי חות על הנייר, האמרגן הצעיר מיהר, עם ההסכם שבידו, אל יו"ר מחלקת הכדורגל במכבי תל-אביב, והציע לו שותפות ב-הבאת הקבוצה. אליעזר וקסמן, איש עט-קים ממולה, דחה את ההצעה שמכבי תל-אביב תהיה שותפה בהבאת הקבוצה הבל-גית לארץ, אך נתן הסכמה להעמיד את קבוצתו לדייקוב גומלין עם מחזיקת גביע אירופה, אם יקבל בתמורה סכום של כ-70 אלף ל"י. האמרגן הסכים, וכך הגיעו הור-צאותיו באירגון מישחק לכמיליון ל"י-רות. לצורך כיסוי ההוצאות הוא ידע, מבעוד מועד, כי יהיה עליו למכור לפחות 12 אלף כרטיסים.

האמרגן הצעיר, התקשר, לצורך הבאת הקבוצה הבלגית, עם יהלומן מוכר, משה כרמי, שהפך עד מהרה למשקיע העיקרי. על-פי כל התחזיות היה צריך מיפגש גומלין בין מכבי תל-אביב ואנדרלכט בריסל לרכז כ-20 אלף צופים, מה עוד שמאר-גני המישחק עשו מעט פירוטום גדול, כשהם שולפים מהארכיונים את קטעי העי-תונות שדיברו בשיבחה של הקבוצה הבל-גית, במישחק שבו הביסה את מכבי 0:7.

אבל מסתבר שהקהל הישראלי הפך להיות חשדן בכל הקשור למישחקים בל-תיירשמיים. וכך, רבה היתה אכזבתם של מארגני המישחק, כאשר רק כ-13 אלף איש באו לחזות בו ומיספר קוני הכר-טיסים היה פחות מרבה. ההפסד הסתכם בכ-150 אלף ל"י. אשר הרשקוביץ ושותפו השמייעו טענות לכל עבר, והביעו תמיהה על כך שיותר משלושת אלפים איש ניכ-סו לאיצטדיון ללא כרטיסים בתשלום.

אבל היציעים הריקים למחצה לא מנעו בעד מכבי תל-אביב, בסיוע פעיל של כור-כבי בית"ר ירושלים, אורי מלמיליאן ודני גוימן, כובשי שני השערים, להציג יכולת נפלאה. הם הביכו את מחזיקי הגביע האי-רופי וזכו בנצחון 1:2. היתה זו נקמה מתוקה, וכך, על רקע גלי השימחה של שחקני מכבי תל-אביב ועל רקע התפרצו-יות הגיל של אהודי הקבוצה, תוך קריאות צבובות: "אימפריה, אימפריה!" נראו אמרי-גני המישחק מאוכזבים, לפני שנה הפסיד הקהל הצגה של אנדרלכט, הפעם הפסיד הקהל הצגה של מכבי תל-אביב, אך בשני המיקרים הפסידו אמרגני המישחק כסף.

כוכב בין כוכבים. מכבי תל-אביב רשמה פרק נוסף בספור ההצלחות שלה, פחות משבוע ימים לאחר שכדורסלני ה-אגודה הדהימו את הבלוטס בניצחון 97:98, ואם כדורסלני בולטס יכלו לתרץ את הפסדם בחוסר אימונים ואי הסתגלות ל-חוקה האירופית, והשמירה האירופית של מכבי תל-אביב, הרי שכדורגלני אנדרלכט נאלצו להסיר את הכובע בפני יריביהם הישראלים.

רובי רנסנבריק, הארי האן ורודי חילס ההולנדים, יחד עם חבריהם הבלגים, מצויים בעיצומם של מישחקי הליגה בבל-גיה, והם נאלצו פשוט להיכנע ליכולת עדיפה של מכבי תל-אביב, שהציגה בהור-פעת בכורה מחדשת את גיורא שפיגל, שפיגל אומנם סבל מפציעה, שיחק רק מחד-צית אחת ועורר חששות לגבי המשך הור-פעותיו בליגה, אבל היה לו ממלא מקום ירושלימי. עם סיום המישחק נאלצו להודות הכל, כי אין מה לדבר — אורי מלמיליאן שווה יותר.

אכן, מלמיליאן, הכוכב הבלתי מעורער של בית"ר ירושלים והכדורגל הישראלי, גילה יכולת מהירה במישחק הניצחון על אנדרלכט, האפיל על כוכבים הולנדים ובלגים ידועי-שם, והוכיח שטמון בו כי שרון נדיר בקנה-מידה ישראלי. בבית"ר ירושלים הוא כוכב בין שחקנים אפורים, ואילו במדי מכבי תל-אביב הוא הרגיש עצמו ככוכב בין כוכבים, עימם הוא משתף פעולה במדים הכחולים-לבנים של הנב-חרת הלאומית.